Van: barbara coljee [redacted]
Verzonden: donderdag 1 april 2021 20:51
Aan: Griffie Nijmegen <griffie@nijmegen.nl>; Barbara Coljee [redacted]
Onderwerp: 21-04-01 vraag coljee bespreking brief betreffende kunstbeleid in gemeenteraad/partijen.

Nijmegen, 07-03-2021 (herzien op 1 april)

Betreft: Bewoonster maakt zich zorgen over uw beleid.o.v. kunstenaars in alle sectoren: in februari 2021 150 nijmeegse kunstenaars atelierloos. Verzoek bespreken, in ook deze kwestie implementeren in de partijprogramma's verkiezingen 2022

Geachte wethouders en fractievoorzitters,

Ik zal me even voorstellen: Ik, Barbara Coljee, al 25 jaar als vrijwilliger werkzaam in de belangenbehartiging en scholing, maar ook zo nodig als actievoerder,, maak mij bezorgd. Heel bezorgd, om een groep vrienden, en hun collega's, die atelier-loos op straat staan. Ondanks een wijdgedeelde en ondertekende petitie, ondanks inspraakrondes.

Als cultuurminnaar ken ik al vanaf mijn jeugd kunstenaars als vrienden, eerst via mijn ouders, en nu zelf, vanuit mijn andere vrijwilligerswerk en ook hobby.

Ondanks het "groene" college en gemeenteraad, moet ik constateren, dat het kunstbeleid de laatste jaren achteruit holt. Een aantal van de dieptepunten zijn onder andere, het verjagen van de kunstenaars uit de Pijkestraat (met dank aan toenmalig wethouder [redacted]), de huizendans van bijvoorbeeld de gebroeders van Lymborch en andere culturele stichtingen, van leegstand pand naar leegstand pand, telkens tijdelijk, het uitkleden van de Lindenberg, waardoor docenten voor hun eigen docentenplek in de lindenberg moesten solliciteren, zonder ondersteuning. Sterker nog, ze moesten op eens ruimtes gaan huren en zelf hun klanten werven.

Nu in maart, met de nieuwbouwplannen rond de Oude School aan de Berg en Dalseweg; de plannen rond de Nyma; de nieuwbouwplannen rond de Vlierestraat, ook een beeldbepalend gebouw: een oude school met een prachtige hal- waar overigens de buurt slechts schijn-inspraak op had- en de ruimte in oud wijkcentrum villa Nova, pand met monumentenstatus, staan er meer dan 120 kunstenaars op straat. Nieuwe atelierruimte is er gewoon niet, of niet betaalbaar. Met het verhuisbeleid van de gemeente, is het elke paar jaar raak. Zo kunnen kunstenaars ook niets fatsoenlijks opbouwen. Ze zijn nu ook nog eens extra getroffen door de coronacrisis.

U kunt wel zeggen, ja ze zitten via de Slak in goedkope ruimtes, maar als dat elke keer maar tijdelijk is, schiet dat ook niet op. Ik noem u het voorbeeld van meubelonderneming [redacted], die ook met zware machines zit, en ook niet ergens een flatje kan huren. En zij zijn niet de enigen. De kunstenaars in de Vasim, als die huren hoger worden, kunnen zij dat ook niet meer betalen. De kunstenaars van Vila Nova, wat permanente plekken zouden worden, moesten ook weg, ondanks eerdere beloften. De huren rijzen de pan uit. Voor gewone woningen al, laat staan voor atelierruimtes. Dus…veel kunstenaars en toeleverende bedrijven zoals bv bronsgieters, vluchten de stad uit.

De mooie karakteristieke panden, waar ze graag zaten, worden gesloopt. In het geval van de oude school, een karakteristiek, monumentaal schoolpand, waar vele nijmeegse jongeren op school hebben gezeten, komen er hele dure appartementen voor de rijke medeburgers. De 150 bomen worden gekapt, de grond gereinigd en voordat de nieuwe bomen weer even mooi zijn, dat duurt jaren. En dan kunnen alleen de rijke bewoners ze zien…

Ik weet dat de gemeente het geld van de nieuwbouwprojecten hard nodig heeft, maar is dat nu een reden om een belangrijke groep Nijmegenaren maar als planten om de zoveel tijd maar te verplanten? Ik neem aan, dat u als college en wethouders, graag herkozen wilt worden in 2022? Ik weet in ieder geval nu 120 mensen of misschien nog meer, die niet op dit beleid gaan stemmen. Hopelijk wel op een nieuw beleid? De keuze is aan u allen.

Waar jullie mee bezig zijn, is kaalslag. Dit is niet te rijmen met uw streven om van nijmegen als groene stad, hotspot ook voor kleine ondernemers, te maken.

ik roep u allen dringend op, om hier in uw respectievelijke overlegstructuren en in de te schrijven partijprogramma's aandacht aan te besteden.

Als jullie als gemeente gaan voor lange termijnoplossingen met de kunstenaars, levert dat winst op voor alle partijen. Het zou toch fijn zijn, als de jongeren, die straks weer naar school mogen, niet alleen meer over kunst horen in de klas, maar ook nog in het wild kunstenaars kunnen ontmoeten en hun leven kunnen laten verrijken door kunst. Of zelf een opleiding gaan doen op het gebied van de kunsten. Al staat Nijmegen wel op achterstand, omdat Arnhem de Artez heeft…

Burgervader Bruls wil op ieder nachtkastje een boek van een nijmeegse auteur. Prima. Ik zou dan willen aanvullen: en een doek van een nijmeegse kunstenaar aan de muur. Kijk eens naar [redacted], kunstenaars die in een tijd begonnen, dat kunst gewoon nog bij het schoolcurriculum hoorde, en kunstenaars gewoon gefaciliteerd werden, in plaats van gekortwiekt. Zij zijn exponenten van de vrije geest, waar Nijmegen voor een groot deel zijn faam aan ontleent. Iedereen kent de muurschilderingen van de eerste, en de schilderijen van de tweede. Daar komen de toeristen op af…en daarmee de deviezen.

Voor de goede orde, het gaat niet alleen om beeldende kunst, maar ook om bv de podiumkunsten en muziek.

Laat Nijmegen bloeien en groen worden. Maak Nijmegen écht groen. van Green Capital naar Art capital. Dat kost een stuk minder☺ En een stad is pas groen, als iedere bewoner er kan ademen en werken. Volgens mij hoort dat ook tot de taak van de gemeente: de zorgplicht voor alle bewoners en alle werkenden, in welke sector dan ook.

Kijk eens op het voormalige terrein van de Honig: het Fredrikshafen aan de Waal: de plek waar cultuur en middenstand de grens-overschrijdende, laagdrempelige, smakelijke oersoep vormen voor álle Nijmegenaren en medelanders uit andere steden. Pak die kans. Nu is die er nog. Straks verworden we tot een soort annex van Arnhem. Wij hebben cultuur, wij zijn de oudste stad met het mooiste romeinse masker. De stad van de oversteek, van de nieuwe brug, de wyber en de Nimbus. De nieuwe plekken als de oude Smederij en het Greppel theater. De stad, waar Pro-art groeit en bloeit, vanwege iedereen, die materialen nodig heeft. De stad van de Kaaisjouwer, de Waterwolf en het labyrinth. De stad van de onverwachte sculpturen. We hebben een naam hoog te houden☺

Ik hoop als nijmeegse, die hier al haar hele leven lang woont, dat Nijmegen weer echt sociaal wordt, leefbaar voor niet alleen kunstenaars, maar voor iedereen, die een inkomen heeft dat ver onder het modale ligt-voor velen, zelfs onder de bijstandsnorm. Een plek voor iedereen, kunstenaars, mensen met een beperking, medelanders zonder status; en een plek waar de rijke bedrijven of rijke onroerendgoedmagnaten, gewoon evenredig betalen aan de faciliteiten die ze op een presenteerblaadje aangeboden krijgen.

Wij blijven hopen op een betere toekomst, zowel kunstenaars als ik, en hopen dat u in de nu te schrijven partijprogramma's een goed en integraal kunst-& cultuurbeleid, waar wethouder van kunst en cultuur en die van huisvesting niet 1 en dezelfde zijn. Geef Nur, Sophie, Wil, Hans, Femke en Freek, Gerard, Maaike, Anselien en alle anderen, de ruimte.

Zelf weet ik te weinig van diplomatiek formuleren, en pluchebankentaal, dus ik hoop, dat u door deze stevige kritiek heen kunt kijken en in dialoog met de mensen die het betreft, een meerjarenplan op los kunt laten. Voorkom alstublieft, ook nu, een jaar vóór de verkiezingen, dat nog meer kunstenaars helemaal niets meer verdienen en in de bijstand terecht komen.

Vanuit persoonlijke betrokkenheid heb ik het op me genomen, vanuit de kunstenaars van de voormalige oude school om deze brief te schrijven. Is misschien niet politiek correct en diplomatiek van toon, maar wel vanuit mijn hart geschreven. Ik hoop dat later nog te ondersteunen door videobeelden.

Hoogachtend,

Barbara Coljee

[redacted]

[redacted].

p.s. ik hoop dat de door de wethouder beloofde 4,9 miljoen euro, genoemd in het actieplan cultuur- zie artikel brug zondag 28 maart- voor overbrugging en herstel en het weerbaar maken van de sector, gevolgd wordt, door structurele investeringen zonder teveel dure plannen, zodat alle kunstenaars en alle kunstminnaars hiervan structureel langdurig kunnen genieten.